

Tôi Đã Về Hưu

LÊ SÁU

Ái hữu Lê Sáu đã về hưu, hiện ở Canada. Nhiệm sở cuối cùng là Trưởng Ty Lộ Vận Nha Trang. Ái hữu cho biết sinh hoạt của đời sống hưu trí, làm sao cho sinh hoạt hàng ngày có thêm ý nghĩa. Bài viết rất chân thật, hay, và triết lý rất đậm màu Phật tính.

* * *

Tôi là Lê Sáu, thuộc khóa 3 Công chánh Sài Gòn (1950-1955) già thứ nhì sau AH Nguyễn văn Tiến, và xuất ngoại chót nhì sau cố AH Hoàng Đức Tài. Cùng lớp còn kẹt lại Sài Gòn là AH Nguyễn văn Tui (quá vãng) và AH Trần ngọc Rym, có chụp hình trong dịp AH Nguyễn văn Bảnh về thăm quê hương. Lớp kỹ sư đều được bắt hạnh quá vãng hoặc may mắn được ở nước ngoài 100%. Các AH đồng khóa đã quá vãng có AH Cao Tấn Tài (Pháp), Dương Thanh Đàm (Montréal), Hoàng Đức Tài (USA).

Đời tôi đã phục vụ 5 chế độ liên tục tại nước nhà:

- Chế độ Pháp thuộc (chưa vào ngành Công Chánh)
- Chế độ Nhật thuộc và Bảo Đại (chưa vào ngành Công Chánh)
- Chế độ đệ nhất cộng hòa (chuyển qua ngành công chánh)
- Chế độ đệ nhị cộng hòa (chuyển qua ngành công chánh)
- Chế độ Việt Nam Cộng sản (chuyển qua ngành công chánh)
- và về hưu trí năm 1982 (Sài Gòn) và xuất ngoại

Canada 11.11.1987.

Mỗi tuần tôi sinh hoạt công quả ở chùa 3 ngày, 2 ngày học Anh Văn tại cư xá, 2 ngày thăm bạn bè và khám bác sĩ nếu cần. Thường nhật, bắt đầu đi ngủ 10 giờ đêm, thức dậy 6 giờ sáng, sau 15 phút thiền tọa nếu khó ngủ. Tuy đã về hưu nhưng tôi nhận thấy thì giờ quá ngắn, mỗi ngày đi qua, tuổi thọ rút bớt xuống một ngày. Ráng giữ gìn sức khỏe là tốt, có nhiều cách giữ gìn sức khỏe mà việc giữ gìn sức khỏe khi tuổi cao thì viết thành một quyển sách chưa hết ý. Nhưng có thể tóm tắt: Trong Phật giáo, người ta chúc nhau bằng câu “thân, tâm thường an lạc”. Về thân, phải tập thể dục dưỡng sinh khí công mỗi buổi sáng, đi bộ, tùy khả năng của tuổi tác. Về tâm, sống tự tại, xả bỏ tất cả không chấp trách bạn bè, con cháu, để được an vui, xem cuộc đời là vô thường.

Du ngoạn rất cần thiết cho tuổi già. Sinh ra và lớn lên trong xứ nhiệt đới, tôi thích nhất là đi tắm biển ở Florida đã không khác gì về tắm ở Việt Nam. Tôi năm nay 75 tuổi âm lịch, đi bộ 1 km đã thấy mệt trong mùa Đông tuyết giá, còn mùa nắng thì đi bộ được 2 km lội trong rừng nhân tạo (ppark), không khí rất thanh khiết, cảnh đẹp lại an toàn. Ăn sáng thì tôi bắt đầu ăn chay trường từ tháng 8 năm 1980, nếu ăn mặn thì bị bệnh “tào tháo” vì đã bị cắt ruột già 3 tác. Đạo trước khi về hưu ở Việt Nam tôi có tham gia vượt biên nhiều lần nhưng không có kết quả, về sau phải đi diện O.D.P. Theo tôi nghĩ thì đã về hưu tại nước ngoài, có nhiều chương trình rất lý tưởng như tiếp tục học Đại học, nghiên cứu khoa học để tránh bệnh suy não của tuổi già (alzheimer), làm công tác thiện nguyện cho xã hội, đi du lịch v.v.. Đối với các bạn sắp về hưu, nếu có sức khỏe và khả năng ngoại giao thì không nên về hưu sớm để tránh lão hóa. Tuy nhiên, cũng nên đặt một chương trình khi về hưu cho đời sống được thông thả hơn:

- Nên tham gia quỹ tiết kiệm hưu liên.
- Nên bảo hiểm nhân thọ với mức độ đủ tiền mai táng, khỏi làm phiền con cháu.
- Nên giải quyết vấn đề nhà cửa, nếu là nhà to cửa lớn (kinh nghiệm cố luật sư Trần văn Chương và vợ, chết vì nhà lớn).

Nhiều bạn còn sai lầm là thương con nên hay chuyển gia tài lại cho con, làm hư con, sống ý lại, không tiến thân được.

Đối với người còn lâu nữa mới về hưu, nếu lương lớn hoặc dư dật nhiều tiền, nên không để con cái thấy ba mẹ nhiều tiền, làm hư con cái; còn tuổi trung niên ở hải ngoại thì nhiều kinh nghiệm trong công tư vụ hơn tuổi